

БЪЛГАРСКА ФЕДЕРАЦИЯ ПО БИАТЛОН

АНТИДОПИНГОВИ ПРАВИЛА

ПРИ ИЗВЪРШВАНЕ НА ТРЕНИРОВЪЧНА И СЪСТЕЗАТЕЛНА ДЕЙНОСТ

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 1. (1) С настоящите правила се уреждат организацията и контролът за предотвратяване използването на забранени субстанции и забранени методи от спортисти и длъжностни лица, редът за установяване на нарушенията на антидопинговите правила и налаганите санкции.

(2) Наредбата се прилага спрямо спортистите на национално ниво, които са включени в Регистъра на спортистите за тестване на Антидопинговия център и не са включени в регистър на спортистите за тестване на Международния съюз по биатлон, както и спрямо спортисти, които не са включени в Регистъра на спортистите за тестване на Антидопинговия център, но се състезават в спортни прояви и състезания, одобрени от Управителния съвет на Българската федерация по биатлон.

(3) Наредбата се прилага при спазване принципите на съразмерност на наказанието спрямо нарушението и зачитане на човешките права.

Чл. 2. (1) На допингов контрол подлежат:

1. спортистите, картотекирани в Българската федерация по биатлон и участващи в състезания на територията на Република България;

2. спортистите от страните, подписали Допълнителния протокол към Конвенцията срещу употребата на допинг на Съвета на Европа, съставен на 12 септември 2002 г. във Варшава;

3. спортистите, участващи в международни спортни прояви на територията на Република България, по искане от Международният съюз по биатлон;

4. спортисти, лишени от състезателни права вследствие на нарушение на антидопинговите правила.

Чл. 3. (1) Допингът е проява на едно или повече от нарушенията на антидопинговите правила, посочени в ал. 2.

(2) Нарушение на антидопинговите правила е едно или повече от следните деяния:

1. наличието на забранена субстанция, нейни метаболити или маркери в проба на спортист при съобразяване със следните условия и изключения:

а) лично задължение на всеки спортист е да се увери, че в организма му не постъпват забранени субстанции; спортистът носи отговорност за всяка забранена субстанция, нейни метаболити или маркери, открити във взета от него проба, като не е необходимо да се доказват намерение, вина, небрежност или съзнателно използване от страна на спортиста за установяване на нарушението;

б) достатъчни доказателства за установяване на нарушението има при наличие на забранена субстанция, нейни метаболити или маркери в проба „А“, при условие че спортистът не се възползва от правото на анализ на проба „Б“ и такъв не се състои, както и при условие че проба „Б“ се анализира и резултатът от нейния анализ потвърждава наличието на забранената субстанция и/или нейните метаболити или маркери, открити в проба „А“ на спортиста, или ако проба „Б“ на спортиста е разделена в две шишета и анализът на второто шише потвърди наличието на забранена субстанция или метаболити или маркери, открити в първото шише;

в) с изключение на субстанциите, за които в Списъка на забранените субстанции и методи е определен количествен праг, наличието на каквото и да е количество забранена субстанция, нейни метаболити или маркери в пробата на спортист съставлява нарушение на антидопинговите правила;

г) като изключение от общото правило на т. 1 Списъкът на забранените субстанции и методи или международните стандарти могат да установяват специални критерии за определяне на забранени субстанции, които могат да бъдат произведени ендогенно;

2. използването или опитът за използване от спортист на забранена субстанция или забранен метод при съобразяване със следните условия и изключения:

а) лично задължение на всеки спортист е да се увери, че в организма му не постъпват забранени субстанции и не е употребяван забранен метод, като не е необходимо да се доказват намерение, вина, небрежност или съзнателно използване от страна на спортиста за установяване на нарушение, свързано с използването на забранена субстанция или забранен метод;

б) без съществено значение е дали използването или опитът за използване на забранена субстанция или забранен метод са били успешни, или не; за установяване извършването на нарушение на антидопинговите

правила е достатъчно, че забранената субстанция или забраненият метод са били използвани или е бил направен опит за тяхното използване;

3. избягване, отказ от участие или неучастие в пробовземане на спортист без уважителна причина във вземане на проби след получаване на известие съгласно установеното в настоящите правила или избягване по какъвто и да е друг начин на процедурата по вземане на проби;

4. нарушаването на изискванията, свързани със задължението на спортиста да бъде на разположение за извънсъстезателно тестване, включително и неуспешното подаване на информация за местонахождението и пропуснатите проверки, които се декларират въз основа на правила, съответстващи на посочените в Международния стандарт за тестване и разследвания на Световната антидопингова агенция (САА); всяка комбинация от три пропуснати проверки и/или неуспешно предоставяна информация за местонахождение, извършени в срок 12 месеца, съгласно установеното от антидопинговите организации с юрисдикция върху спортиста;

5. фалшифицирането или опитът за фалшификация на която и да е част от процедурата за допингов контрол; всяко компрометиращо процедурата за допингов контрол поведение, което не е включено в определението за забранен метод; фалшифицирането включва (но не само) умишлена намеса или опит за намеса в работата на служител на екип за антидопингов контрол чрез предоставяне на заблуждаваща информация на антидопингова организация както сплашване или опит за сплашване на потенциален свидетел;

6. притежаването на забранена субстанция или забранен метод при съобразяване със следните условия и изключения:

а) притежаване на забранена субстанция или забранен метод от спортист по всяко време и на всяко място, освен ако спортистът установи, че притежаването е съгласно разрешение за терапевтична употреба (РТУ), издадено по реда на чл. 11, или друго приемливо оправдание;

б) притежаване на забранена субстанция или забранен метод по време на или извън състезание от спортно-техническо лице във връзка със спортист, състезание или тренировка, освен ако спортно-техническото лице установи, че притежаването е съгласно РТУ, издадено на спортист по реда на чл. 15, или друго приемливо оправдание;

7. трафикът или опитът за трафик на забранена субстанция или забранен метод;

8. прилагането или опитът за прилагане на забранена субстанция или забранен метод върху спортист по време на състезание, прилагането или

опитът за прилагане върху спортист извън състезание на забранена субстанция или на забранен метод, които са забранени извън състезание;

9. оказване на помощ, насърчаване, подпомагане, подбуждане, сговаряне, прикриване или друго съучастие, включващо нарушение или опит за нарушение на антидопинговите правила;

10. забранени връзки на спортист или друго лице, подлежащи на проверка от антидопингова организация по професионален или свързан със спорта начин, със спортно-техническо лице, което:

а) ако е под юрисдикцията на Антидопинговия център или друга антидопингова организация, изтърпява период на временно отстраняване, или

б) ако не е под юрисдикцията на Антидопинговия център или друга антидопингова организация или не е временно отстранено за установени при управление на резултатите нарушения на правилата на Световния антидопингов кодекс (наричан по-нататък Кодекса), но е било обвинено или лишено от права за криминално, професионално и дисциплинарно деяние, което би било считано за нарушение на антидопинговите правила, в случай че те биха били приложими към това лице; дисквалификацията на такова лице ще влезе в сила от датата на постановяване на нарушението (криминално, професионално или дисциплинарно) за срок минимум 6 години или за срока на наложеното наказание за криминално, професионално и дисциплинарно нарушение, или

в) служи като подставено лице или посредник на лице, описано в букви „а“ и „б“.

(3) За да се приложи ал. 2, т. 10, е необходимо спортистът или другото лице да е получил в писмен вид уведомление от Антидопинговия център или друга антидопингова организация с юрисдикция върху спортиста или другото лице или от САА за дисквалификацията на спортно-техническото лице и възможните последици от забранена връзка, както и че спортистът или другото лице могат основателно да избегнат връзката. Антидопинговият център може да информира спортно-техническото лице – обект на известието до спортиста или другото лице, че спортно-техническото лице може в 15-дневен срок да се обърне към антидопинговата организация и да обясни, че описаните в ал. 2, т. 10, букви „а“ и „б“ обстоятелства не се отнасят за него. Тази разпоредба се прилага и когато дисквалифициращото поведение на спортно-техническото лице се е случило преди посочената в чл. 25 от Кодекса ефективна дата. Спортистът или другото лице са длъжни да докажат, че установената връзка със спортно-техническо лице, описана в ал. 2, т. 10,

букви „а“ и „б“, не е в професионален или спортен план. Когато Антидопинговият център или друга антидопингова организация знаят, че спортно-техническо лице отговаря на описаните в ал. 2, т. 10, букви „а“, „б“ и „в“ критерии, те са длъжни да предоставят тази информация на САА.

(4) Предприемането на каквито и да е антидопингови процедури спрямо спортисти или други лица е недопустимо, преди те да са били известени за нарушението на антидопинговото правило съгласно правилата за управлението на резултати или преди разумен опит за известяването в рамките на десет години от датата на установяване на нарушението.

Глава втора

ОРГАНИЗАЦИЯ НА ДОПИНГОВИЯ КОНТРОЛ

Раздел I

Задължения и отговорности на Антидопинговия център, спортистите и други лица

Чл. 4. (1) Антидопинговият център провежда допинговия контрол на територията на Република България съгласно изискванията на Международния стандарт за тестване и разследвания на САА. Антидопинговият център може да тества всеки спортист, върху когото има юрисдикция, който не е прекратил състезателната си дейност, включително лишени от състезателни права спортисти.

(2) Световната антидопингова агенция има юрисдикция за състезателно и извънсъстезателно тестване, като лабораторния анализ на пробите, взети от антидопинговите екипи се извършва от акредитирани и одобрени от САА лаборатории.

(3) Изпълнителният директор на Антидопинговия център утвърждава инструкция, с която определя критериите за включване на спортистите в Регистъра на спортистите за тестване и процедура за формиране на антидопингови екипи.

(4) Спортистите и други лица са длъжни да знаят кое съставлява нарушение на антидопинговите правила и кои субстанции и методи са включени в Списъка на забранените субстанции и методи.

(5) Антидопинговият център провежда тестване и разследвания само за антидопингови цели. Тестване се прави за получаване на аналитично доказателство за спазване (или неспазване) от спортиста на строгата

забрана на Кодекса за присъствие или употреба на забранена субстанция или забранен метод.

(б) Антидопинговият център провежда разследвания:

1. във връзка с атипични резултати и неблагоприятни профилни резултати, за наличието на забранени субстанции, които е възможно да са били произведени ендогенно, събирайки данни или доказателства (включително особено, аналитично доказателство), за да определи дали има нарушение на антидопингово правило по чл. 3, ал. 2, т. 1 и/или 2, и

2. във връзка с други показатели за възможни антидопингови нарушения, събирайки данни или доказателства (включително особено, неаналитично доказателство), за да определи дали има нарушение на антидопингово правило по всяка от хипотезите по чл. 3, ал. 2, т. 1 – 10.

Чл. 5. (1) Всеки спортист, определен за тестване, е длъжен да се яви пред антидопинговите екипи, дори и при отказ от участие в състезанието или тренировката.

(2) Определен за тестване спортист се освобождава от председателя на антидопинговия екип и дежурния лекар, когато спортистът е прекратил участието си в срещата или тренировката по медицински показания и е транспортиран до лечебно заведение. Председателят на антидопинговия екип и дежурният лекар изпращат писмен доклад за това до изпълнителния директор на Антидопинговия център.

(3) В случаите, когато спортист е прекратил участието си в състезанието по медицински показания, на тестване подлежи предварително изтеглена чрез жребий резерва.

(4) Временното отлагане на процедурата за тестване се допуска само в случай, на разрешение на Председателя на антидопинговия екип при следните условия:

- а) непосредствено участие в друго състезание
- б) участие в церемония по награждаване
- в) участие в пресконференция
- г) оказване на медицинска помощ
- д) осигуряване на представител, придружител и/или преводач
- е) представяне на документ за самоличност

Чл. 6. След уведомяване спортистът трябва да бъде съпроводен от член на антидопингов екип през цялото време до завършване на процедурата по вземане на проба.

Чл. 7. (1) Спортистите, включени в Регистъра на спортистите за тестване на Антидопинговия център, са длъжни да предоставят точна и актуална

информация за своето местонахождение посредством АДАМС по начин, установен от Международния стандарт за тестване и разследвания на САА.

(2) Информацията по ал. 1 се въвежда в срок преди първия ден на всяко тримесечие от началото на календарната година, а при всяка настъпила промяна – незабавно.

(3) Информацията се използва само за целите на планиране, координиране и провеждане на тестване при спазване изискванията на Закона за защита на личните данни и се предоставя на САА и на други антидопингови организации с правомощия да проверяват даден спортист съобразно Международния стандарт за тестване и разследвания на САА, при условие че тази информация се пази в тайна по всяко време и се унищожава, след като престане да бъде релевантна за посочените по-горе цели.

(4) Антидопинговият център може по всяко време да изисква допълнителна информация от Българската федерация по биатлон за местонахождението на отделни спортисти.

(5) Спортист с наложено наказание временно отстраняване или лишаване от права подлежи на извънсъстезателно тестване и е длъжен при поискване да предоставя на Антидопинговия център информация за местонахождението си по време на срока на наказанието.

(6) Неподаването на информация за местонахождение посредством АДАМС се счита за неуспешно подаване за целите на чл. 3, ал. 2, т. 4, при условие че са изпълнени условията на Международния стандарт за тестване и разследвания на САА.

(7) Случаите, при които спортистът не е на разположение за тестване на декларираното от самия него местонахождение, се считат за пропуснати проверки за целите на чл. 3, ал. 2, т. 4, при условие че са изпълнени условията на Международния стандарт за тестване и разследвания на САА.

(8) Спортист, когото Антидопинговият център е включил в своя Регистър на спортистите за тестване, е длъжен да спазва изискванията на тези правила, включително задължението за подаване на информация за местонахождението си по Международния стандарт за тестване и разследвания на САА, освен ако извести писмено Антидопинговия център, че е прекратил спортно-състезателната си дейност или че е информиран, че не отговаря на критериите за включване в Регистъра на спортистите за тестване на Антидопинговия център.

(9) Спортист, който е извещал писмено Антидопинговия център, че прекратява своята спортно-състезателна дейност, не може да се завърне към такава, освен ако извести Антидопинговия център за това поне 6

месеца преди датата на очакваното си завръщане. За посочения период до действителното завръщане към спортно-състезателна дейност спортистът е длъжен да бъде на разположение за извънсъстезателно тестване без предизвестие, както и при поискване да спазва изискванията за подаване на информация за местонахождението си по Международния стандарт за тестване и разследвания на САА. В посочения шестмесечен период при извършване на извънсъстезателното тестване за възстановяване на състезателните права разходите за анализ и транспорт на пробите на спортиста, за командировки и за възнаграждения на антидопинговите екипи се заплащат от състезателя или от лицензираната спортна организация, към която той е картотекиран.

Чл. 8. (1) Спортистите носят отговорност за всяка забранена субстанция или нейни метаболити или маркери, открити в техните проби, както и за притежаването на ресурси за прилагане на забранен метод.

(2) Спортистите не носят отговорността по ал. 1, ако:

1. забранената субстанция, нейните метаболити или маркери не надвишават граничното ниво, определено в Списъка на забранените субстанции и методи на САА или в Международния стандарт за лаборатории на САА и техническите документи към него;

2. са получили РТУ на откритите забранени субстанции или забранени методи и концентрацията им не надвишава праговете лимити съгласно Списъка на забранените субстанции и методи;

3. използването на откритата забранена субстанция или забранен метод е следствие от предприети спешни медицински мерки, възпрепятстващи тежки увреждания на спортиста.

(3) Спортистите са длъжни да информират лекуващите ги лекари за отговорността си по ал. 1.

Чл. 9. (1) Медицинският екип, работещ с отбори и спортисти на БФ биатлон при лечение на спортисти са длъжни:

1. да не препоръчват, предписват, дават или прилагат лекарства, съдържащи забранени субстанции, ако те могат да бъдат заменени с други, които не съдържат такива субстанции;

2. да не препоръчват, предписват, прилагат или предлагат използването на забранени методи, ако те могат да бъдат заменени с такива, които не са забранени.

(2) Медицинският екип, при лечение на спортисти биатлонисти, може да не спазват правилата по ал. 1 в случаите на оказване на спешна помощ.

(3) След оказване на спешната помощ по ал. 2 медицинското лице е длъжно незабавно писмено да извести изпълнителния директор на Антидопинговия център и спортиста за приложеното лечение.

Раздел II

Списък на забранените субстанции и методи и разрешения за терапевтична употреба

Чл. 10. (1) Световната антидопингова агенция изготвя и публикува като международен стандарт, колкото често е необходимо, но най-малко веднъж годишно, Списък на забранените субстанции и методи, в който се изброяват забранените субстанции и забранените методи. Измененията и допълненията в Списъка на забранените субстанции и методи влизат в сила за Република България по реда на Международната конвенция за борба с употребата на допинг в спорта.

(2) Списъкът на забранените субстанции и методи се разпространява от Антидопинговия център до всички лицензирани спортни организации и Българския олимпийски комитет и се публикува на интернет страницата на Антидопинговия център и на Министерството на младежта и спорта.

(3) Списъкът на забранените субстанции и методи се прилага към антидопинговите правила, приети от УС на БФ Биатлон.

(4) За целите на прилагане на глава пета всички забранени субстанции се наричат „специфични субстанции“ с изключение на:

1. субстанциите от класовете на анаболните средства и хормоните;
2. онези стимуланти, хормонални антагонисти и модулатори, които Списъкът на забранените субстанции и методи идентифицира като забранени субстанции.

(5) Забранените методи не са специфични субстанции.

(6) Определянето на Списъка на забранените субстанции и методи от САА и класифицирането в него на субстанциите в категории, както и класифицирането на субстанциите като забранени по всяко време или само при състезания е окончателно и не подлежи на оспорване от спортиста или друго лице въз основа на аргумента, че субстанцията или методът не са маскиращи средства, нямат потенциал за повишаване на постиженията, не представляват риск за здравето или не накърняват спортния дух.

Чл. 11. (1) Спортистите, които не са на международно ниво, с документирани заболявания, за които се изисква използване на забранена субстанция или забранен метод, преди използването им са длъжни да подадат в Антидопинговия център молба за РТУ по образец, утвърден от

САА и публикуван на интернет страницата на Антидопинговия център. Наличието на забранена субстанция, нейни метаболити или маркери, използването или опитът за използване на забранена субстанция или забранен метод, притежаването на забранени субстанции и методи и прилагането или опитът за прилагане на забранен метод или забранена субстанция не се считат за нарушения на антидопинговите правила, когато са в съответствие с разпоредбите на приложимо РТУ, издадено съобразно Международния стандарт за разрешения за терапевтична употреба на САА.

(2) Разрешения за терапевтична употреба се издават:

1. за спортисти на национално ниво – от изпълнителния директор на Антидопинговия център след становище на комисия за разрешения за терапевтична употреба (КРТУ);

2. за спортисти на международно ниво – от съответната международна спортна организация, освен ако същата не е предоставила това право на Антидопинговия център.

(3) Редът и начинът за разглеждане на молбите за издаване на РТУ по ал. 2, т. 1 се определят от вътрешните правила на КРТУ към Антидопинговия център при спазване на Международния стандарт за разрешения за терапевтична употреба на САА.

(4) Освен в извънредни случаи спортистите по ал. 2, т. 1 трябва да искат РТУ веднага щом възникне необходимост, във всеки случай най-малко 30 дни преди следващото състезание на спортиста.

(5) В случаите по ал. 2, т. 1 изпълнителният директор на Антидопинговия център в срок до 7 работни дни от получаване на молбата с решение издава или отказва издаване на РТУ. Решението на изпълнителния директор подлежи на обжалване в тридневен срок пред Българския спортен арбитраж към Българския олимпийски комитет. Ако Българският спортен арбитраж промени решението за отказ за издаване на РТУ, неговото решение може да бъде обжалвано от САА пред Спортния арбитражен съд в гр. Лозана, Швейцария (CAS).

(6) Изпълнителният директор на Антидопинговия център чрез АДАМС предоставя информация на САА, на Международния съюз по биатлон и на Българската федерация по биатлон за решенията по ал. 5.

(7) Българската федерация по биатлон предоставя информация на Международния съюз по биатлон за взетите решения по ал. 5.

(8) Световната антидопингова агенция има право да преразгледа решението за издаване или за отказ за издаване на РТУ, както и да го

отмени, в случай че установи, че не е спазен Международният стандарт за разрешение за терапевтична употреба на САА.

(9) Решенията, с които САА отменя издаването, или отказът за издаване на РТУ могат да бъдат обжалвани само пред САС от спортиста или от антидопинговата организация, чието решение е отменено. Решенията, постановяващи отказ за издаване на РТУ, които не бъдат отменени от САА, могат да бъдат обжалвани пред САС – за спортистите на международно ниво, или пред Българския спортен арбитраж – за всички останали спортисти.

(10) Процедурата по обжалване на разрешенията за терапевтична употреба е съгласно Международния стандарт за разрешения за терапевтична употреба на САА.

(11) Когато антидопингова организация реши да вземе проба от лице, което не е спортист на международно или национално ниво, а това лице употребява с лечебна цел забранена субстанция или забранен метод, антидопинговата организация може да му разреши да подаде молба за ретроактивно РТУ.

Раздел III **Антидопингови екипи**

Чл. 12. (1) Процедурата по вземане, запечатване, съхраняване, транспортиране и предаване на проби за анализ се осъществява от антидопингови екипи при спазване правилата на Международния стандарт за тестване и разследвания на САА.

(2) Изпълнителният директор на Антидопинговия център издава сертификати на лицата, които имат право да участват в антидопингови екипи.

(3) Съставът на всеки антидопингов екип е поне от двама членове, един от които е председател и се определя със заповед на изпълнителния директор на Антидопинговия център. Със заповедта изпълнителният директор може да определи служител от Антидопинговия център, който да упражнява контрол върху дейността на антидопинговия екип.

(4) Изпълнителният директор на Антидопинговия център издава на лицата по ал. 3 служебна карта, осигуряваща право на достъп до всички състезания, спортни прояви и спортни обекти и съоръжения.

(5) В състава на антидопинговите екипи не могат да бъдат включвани лица, които:

1. са наказвани за нарушения на антидопинговите правила;

2. работят в лаборатория за допингов контрол;
3. работят по трудово правоотношение или на граждански договор към лицензирана спортна организация;
4. представляват или са членове на ръководен орган на лицензирана спортна организация.

Чл. 13. Членовете на антидопинговия екип:

1. вземат проби от биологичен материал от спортистите, подлежащи на тестване;
2. събират данни и констатира факти с цел установяване на нарушения на антидопинговите правила в дейността на спортисти, длъжностни и други лица;
3. попълват документацията за дейностите по т. 1 и 2 и носят отговорност за правилното отразяване на всички данни;
4. отговарят за правилното вземане, запечатване, съхраняване, транспортиране и своевременното предаване на пробите в акредитирана от САА лаборатория.

Чл. 14. (1) Във връзка с констатиране на нарушения на антидопинговите правила по чл. 3, ал. 2 членовете на антидопинговия екип имат право да извършват проверка на личния багаж и на вещите на спортистите и длъжностните лица.

(2) При откриване на субстанция при проверката по ал. 1, за която има съмнение, че е включена в Списъка на забранените субстанции и методи, членовете на антидопинговия екип имат право да я изземат за анализ.

(3) За издетата субстанция по ал. 2 се попълва протокол и субстанцията се изпраща за анализ в акредитирана от САА лаборатория.

Чл. 15. Лицата – организатори на състезания и/или спортни прояви, са длъжни да осигурят условия за работа на антидопинговите екипи съгласно Международния стандарт за тестване и разследвания на САА.

Чл. 16. Лабораторният анализ на пробите, взети от антидопинговите екипи, се извършва от акредитирани или одобрени от САА лаборатории.

Глава трета

ПРОЦЕДУРИ ПО ДОПИНГОВ КОНТРОЛ

Раздел I

Подбор на спортисти за тестване

Чл. 17. (1) Антидопинговият център изготвя и прилага ефективен, базиран на разследване и съответен на нарушението план за разпределение

на проверките, отчитащ дисциплини, категории спортисти, видове тестване, видове взети проби и видове анализ на пробите в съответствие с изискванията на Международния стандарт за тестване и разследвания на САА. При поискване Антидопинговият център представя на САА копия от текущия план за разпределение на проверките.

(2) При тестване на спортисти подборът се извършва, както следва:

1. по време на състезание при прояви от Държавния спортен календар:
 - а) спортистите се определят по класиране или чрез жребий; изборът няма да бъде разкрит на спортиста до известяването;
 - в) председателят на антидопинговия екип има право да подбира спортисти за целево тестване по собствена преценка;
2. извън състезание, в това число и спортисти, вписани в Регистъра на спортистите за тестване на Антидопинговия център:
 - а) случаен подбор на спортисти, включително такива, изтърпяващи период на лишаване от права или временно отстраняване;
 - б) целево тестване на спортисти, включително такива, изтърпяващи период на лишаване от права или временно отстраняване.

(3) Тестването по ал. 1 е без предизвестие, освен при изключителни обстоятелства.

(4) Когато при извършено по реда на ал. 1 и 2 тестване бъдат установени нарушения на антидопинговите правила от двама или повече спортисти от един и същ отбор, се извършва разширен допингов контрол, който може да обхване всички спортисти от отбора.

Чл. 18. (1) Тегленето на жребий за определяне на спортисти за тестване се извършва от председателя на антидопинговия екип съвместно с главния съдия на състезанието, а при отборните спортове – и с по един представител на отборите.

(2) Тегленето на жребий се извършва преди започване на състезанието или спортната проява – за определяне на дисциплините, и в края на състезанието или спортната проява – за определяне на спортистите.

Чл. 19. При определяне на спортистите, подлежащи на тестване по време на състезание, може да присъства по един представител на Антидопинговия център и на БФ Биатлон.

Раздел II

Вземане на проби

Чл. 20. Процедурата по вземане на проби за допингов контрол се осъществява по начин, който гарантира целостта, сигурността и идентичността на пробата, при зачитане на личната свобода и достойнство на спортиста и в съответствие с Международния стандарт за тестване и разследвания на САА.

Чл. 20. (1) Вземането на пробите се извършва в специално оборудвано за целта място, наричано станция за допингов контрол.

(2) Станцията за допингов контрол трябва да осигурява уединено даване на пробата от спортиста и възможност за контрол от членовете на антидопинговите екипи с цел недопускане на нейното фалшифициране.

Чл. 21. При известяване за допингов контрол и вземане на проби членовете на антидопинговите екипи са длъжни да се легитимират със служебната карта.

Чл. 22. (1) По време на състезание определените за тестване спортисти се известяват писмено непосредствено след приключване на участието им в състезанието без предварително известяване (освен при изключителни случаи).

(2) Известието за тестване е част от формуляра за допингов контрол, съответстващ на Международния стандарт за тестване и разследвания на САА и публикуван в интернет страницата на Антидопинговия център.

Чл. 23. (1) При провеждане на тестване извън състезание антидопинговите екипи установяват местонахождението на определения спортист и го уведомяват за допинговия контрол, като посочват мястото и времето, определени за даване на допинг пробата.

(2) Уведомяването по ал. 1 за тестване трябва да е направено писмено без предварително известяване (освен при изключителни случаи).

Чл. 24. (1) Спортистът, определен за тестване по време на състезание, се явява в станцията за допингов контрол незабавно.

(2) Спортистът няма право да напуска станцията за допингов контрол без разрешение от председателя на антидопинговия екип. В случай че получи разрешение за временно напускане на станцията за допингов контрол, спортистът задължително се придружава от член на антидопинговия екип за времето на отсъствието му.

(3) Напускането на станцията за допингов контрол преди даването на пробата се допуска след разрешение на председателя на антидопинговия екип в следните случаи:

1. непосредствено участие в друго състезание;
2. участие в церемония по награждаване;
3. участие в пресконференция;
4. оказване на медицинска помощ;
5. осигуряване на представител, придружител и/или преводач;
6. представяне на документ за самоличност.

Чл. 25. (1) Всеки спортист, определен за тестване, има право да се яви в станцията за допингов контрол с придружител – лекар, треньор или служебно лице, а при международни състезания – и с преводач.

(2) Всеки непълнолетен спортист има право да бъде придружен в станцията за допингов контрол освен от лицата по ал. 1 и от един от законните си представители.

(3) Лицата, придружаващи спортиста, могат да присъстват при процедурата по вземане на пробата освен при физиологичните действия на спортиста по даване на уринна проба.

(4) Спортистът удостоверява самоличността си с документ за самоличност или акредитационна карта за спортната проява със снимка.

(5) Председателят или член на антидопинговия екип е длъжен да обясни на спортиста и на неговите придружители/представител последователността на действията при процедурата по вземане на пробата.

Чл. 26. (1) Използваните от антидопинговия екип комплекти технически пособия за вземане на проби трябва да отговарят на международните стандарти за тестване на САА.

(2) Всеки комплект технически пособия за вземане на проба трябва да отговаря на следните изисквания:

1. да има уникален номер;
2. системата на запечатване на пробите да осигурява невъзможност за тяхното манипулиране;
3. да осигурява анонимност на спортистите, дали пробите;
4. да гарантира стерилност и еднократната им употреба.

Чл. 27. (1) Процедурите за вземане на кръвни проби трябва да отговарят на международно признатите стандартни предпазни мерки и на Международния стандарт за тестване и разследвания на САА.

(2) Кръвната проба се взема от член на антидопинговия екип с медицинска квалификация.

(3) Взетото количество кръв трябва да отговаря на изискванията за анализ на пробата. Запечатаните кръвни проби се съхраняват в съответствие с вътрешните правила на съответната одобрена от САА лаборатория.

Чл. 28. (1) За всяка проба се попълва формуляр, съответстващ на Международния стандарт за тестване и разследвания на САА и публикуван на интернет страницата на Антидопинговия център.

(2) Всички възражения по процедурата за вземане на пробите се записват във формуляра за допингов контрол по ал. 1 в частта „Коментари“.

(3) Възражения за всички нарушения по процедурата за вземане на проби могат да правят лицата с изключение на преводача.

(4) Екземпляр от формуляра по ал. 1 със записаните в него възражения за нарушение на процедурата за вземане на проба се представя на Контролно-медицинската комисия при Антидопинговия център от председателя/члена на антидопинговия екип не по-късно от 24 часа след приключване на процедурата.

Чл. 29. (1) При отрицателен резултат от изследването на проба „А“ изпълнителният директор на Антидопинговия център или упълномощено от него длъжностно лице писмено известява спортиста чрез БФ Биатлон.

Чл. 30. (1) При установяване на неблагоприятен аналитичен резултат от изследването на проба „А“ , изпълнителният директор на Антидопинговия център известява спортиста чрез БФ биатлон и САА за неблагоприятния аналитичен резултат от проба „А“ и за изискването БФ биатлон да наложи временно отстраняване на спортиста.

(2) Известяването на БФ Биатлон по ал. 1 се извършва писмено и може да бъде получено от председателя ѝ или от упълномощено от него длъжностно лице.

(3) В известието по ал. 2 изпълнителният директор определя дата, час и място за предварително изслушване на спортиста пред Контролно-медицинската комисия и дава разяснение относно:

1. правото на спортиста да приеме неблагоприятния аналитичен резултат;

2. правото на спортиста да поиска в определен от Контролно-медицинската комисия срок да бъде извършен контролен анализ на проба „Б“, което право се счита за отхвърлено, в случай че не постъпи такова искане;

3. възможността спортистът или негов представител да присъства на отварянето на проба „Б“ в рамките на посочения в Международния стандарт за лаборатории на САА срок при постъпило искане за провеждане на анализа;

4. правото на спортиста да поиска копие на пакета на лабораторните документи, съдържащи информацията, която се изисква съгласно Международния стандарт за лаборатории на САА.

(4) БФ Биатлон известява спортиста за резултата от проба „А“ и за своето решение относно временното му отстраняване. БФ Биатлон няма право да разгласява самоличността на спортиста пред трети лица до окончателното потвърждаване на неблагоприятния резултат.

(5) Спортистът има право да подаде писмена молба по образец до изпълнителния директор на Антидопинговия център и да внесе платежен документ за преведена по сметката на Антидопинговия център сума за всички разходи за извършване на контролен анализ на проба „Б“ в срок до 7 работни дни от получаването от страна на лицензираната спортна организация на известието по ал. 2. Ако спортистът не подаде молба в определения срок или приеме неблагоприятния аналитичен резултат, резултатът от анализа на проба „А“ се счита за окончателен и цялата документация по извършения допингов контрол се изпраща от изпълнителния директор на Антидопинговия център на Дисциплинарната комисия.

(6) Молбата се подава на място, по факс или по куриер.

(7) При всички случаи, когато спортист е уведомен за антидопингово нарушение, което не води до задължително временно отстраняване, на

спортиста трябва да бъде предложена възможността да приеме временно отстраняване до решаване на въпроса.

Чл. 31. (1) Предварителното изслушване се провежда от Контролно-медицинската комисия при спазване на принципите в срок не по-дълъг от 7 работни дни.

(2) Предварителното изслушване по време на спортни прояви може по искане на спортиста да се проведе по ускорена процедура – непосредствено след временното му отстраняване.

(3) За провеждането на предварителното изслушване се съставя протокол, който се подписва от спортиста и от членовете на Контролно-медицинската комисия.

Чл. 32. (1) При поискване от спортиста или от Контролно-медицинската комисия контролният анализ се извършва от Лабораторията за допингов контрол, която насрочва дата и час за този анализ. Изпълнителният директор на Антидопинговия център известява спортиста чрез БФ Биатлон за датата и часа на контролния анализ.

(2) По искане на спортиста провеждането на контролен анализ на проба „Б“ може да бъде отложено само еднократно след подаване на писмена молба от лицето в Антидопинговия център не по-късно от 24 часа от насрочената дата за контролен анализ на проба „Б“. Лабораторията за допингов контрол насрочва нови дата и час, за които Антидопинговият център известява спортиста чрез БФ Биатлон. Новата дата за контролен анализ е окончателна. Ако спортистът или упълномощено от него лице не се явят на посочените дата и час, анализът на проба „Б“ се извършва в присъствие на независим свидетел.

(3) Контролният анализ се извършва от екип, който не е участвал при анализа на проба „А“.

Чл. 33. (1) Анализът на проба „Б“ се извършва в същата акредитирана от САА лаборатория, в която е извършен анализът на проба „А“.

(2) В случаите по ал. 1 редът за извършване на контролния анализ се определя съобразно правилата на съответната лаборатория съгласно Международния стандарт за лаборатории на САА, като всички разноси са за сметка на спортиста.

Чл. 34. (1) При отваряне на проба „Б“ за провеждане на контролен анализ могат да присъстват:

1. спортистът и/или упълномощено от него лице;
2. представител на БФ Биатлон, към която е картотекиран спортистът, и/или на Международния съюз по биатлон;
3. изпълнителният директор на Антидопинговия център и член на Контролно-медицинската комисия;
4. директорът на Лабораторията за допингов контрол;
5. представител на Българския олимпийски комитет или на съответния национален олимпийски комитет;

б. преводач.

(2) Екипът от Лабораторията за допингов контрол, който извършва контролния анализ, отваря проба „Б“ и попълва съответния документ съгласно Международния стандарт на САА за потвърждаване на нейната идентичност, който се подписва от лицата по ал. 1.

(3) Спортистът или упълномощеното от него лице има право да присъства в лабораторията в продължение на цялата аналитична процедура, при условие че не възпрепятства и не влияе върху процеса на извършването ѝ. Присъствието на останалите лица по ал. 1 може да бъде ограничено от директора на Лабораторията за допингов контрол по съображения за сигурност.

Чл. 35. (1) Резултатът от анализа на проба „Б“ е окончателен, като докладът от него се предава от директора на Лабораторията за допингов контрол на изпълнителния директор на Антидопинговия център.

(2) Ако анализът на проба „Б“ не потвърждава резултата от анализа на проба „А“, резултатът от допинговия контрол се обявява за отрицателен и процедурата се прекратява. В този случай изпълнителният директор на Антидопинговия център незабавно известява спортиста и БФ Биатлон, Българския олимпийски комитет, Международната спортна организация и САА.

(3) Ако резултатът от анализа на проба „Б“ потвърждава неблагоприятния аналитичен резултат от анализа на проба „А“, изпълнителният директор на Антидопинговия център незабавно известява спортиста чрез БФ Биатлон, министъра на младежта и спорта, БОК, Международния съюз по биатлон и САА и изпраща със съпроводително писмо цялата документация по извършения допингов контрол на Дисциплинарната комисия.

(4) Всички лица, участвали или присъствали при провеждането на анализа на проба „Б“, са длъжни да не разгласяват информацията, станала им известна във връзка и по повод процедурата, до официалното удостоверяване с доклад за резултата от анализа на проба „Б“.

(5) Спортистът или упълномощеното от него лице има право да получи при поискване и срещу заплащане копие от цялата документация по извършените анализи на проба „А“ и проба „Б“.

Чл. 36. (1) Задължителното временно лишаване от състезателни права може да не бъде наложено, ако спортистът докаже пред Дисциплинарната комисия, че нарушението вероятно се дължи на замърсен продукт. Решението на Дисциплинарната комисия за налагане на временното лишаване от състезателни права въпреки твърдението на спортиста относно замърсен продукт не може да бъде обжалвано.

(2) Ако въз основа на неблагоприятен аналитичен резултат от проба „А“ бъде наложено временно отстраняване, но последвалият анализ на проба „Б“ (в случай че такъв е поискан от спортиста или от антидопинговата

организация) не потвърди резултата от анализа на проба „А“, спортистът престава да подлежи на временното отстраняване за нарушение по чл. 3, ал. 2, т. 1. В случаите, когато спортист е отстранен от дадено състезание за нарушение по чл. 3, ал. 2, т. 1, но последващият анализ на проба „Б“ не потвърди резултата от анализа на проба „А“, спортистът продължава своето участие в състезанието при възможност да бъдат включени повторно, без това да повлияе на състезанието.

Чл. 37. (1) Управлението на резултати във връзка с явно неподаване на информация за местонахождение от страна на спортист, който е включен в Регистъра на спортистите за тестване на Антидопинговия център, се провежда от Антидопинговия център съобразно Международния стандарт за тестване и разследвания на САА, освен при наличието на споразумение тази отговорност да бъде поемана от съответната международна спортна организация.

(2) Управлението на резултати във връзка с явна пропусната проверка от страна на спортист, който е включен в Регистъра на спортистите за тестване на Антидопинговия център, вследствие на опит за подлагане на спортиста на проверка от Антидопинговия център или от негово име, се провежда от Антидопинговия център съобразно Международния стандарт за тестване и разследвания на САА. Управлението на резултати по отношение на явна пропусната проверка на спортист вследствие на опит за подлагането му на проверка от или от името на антидопингова организация се провежда от тази организация съобразно Международния стандарт за тестване и разследвания на САА.

(3) При условие че в рамките на период 12 месеца спрямо спортист от Регистъра на спортистите за тестване на Антидопинговия център и от регистъра на спортистите за тестване на международна спортна организация бъдат декларирани 3 неуспешни предоставяния на информация за местонахождение, 3 пропуснати проверки или комбинация от 3 неуспешни предоставяния на информация за местонахождение и пропуснати проверки, Антидопинговият център ги представя като явно нарушение на антидопинговите правила пред Дисциплинарната комисия.

Чл. 38. Атипични профилни резултати и неблагоприятни профилни резултати се разглеждат при условията на Международния стандарт за тестване и разследвания на САА и Международния стандарт за лаборатории на САА. Когато Антидопинговият център установи, че е направено антидопингово нарушение, той трябва по посочен в тези правила начин веднага да уведоми спортиста за нарушеното антидопингово правило и за същността на нарушението.

Чл. 39. Антидопинговият център или друг разглеждащ орган, създаден от такава организация, провежда последващо разследване относно възможно антидопингово нарушение, както може да бъде поискано в съответствие със съответните антидопингови процедури и правила, които

съответстват на Кодекса или които Антидопинговият център смята за подходящи. Когато Антидопинговият център установи, че е направено антидопингово нарушение, трябва по посочен в тези правила начин веднага да уведоми спортиста или друго лице, подлежащо на известие за санкция, за нарушеното антидопингово правило и за същността на нарушението.

Глава четвърта

ДИСЦИПЛИНАРНО ПРОИЗВОДСТВО

Раздел I

Дисциплинарна комисия

Чл. 40. Към Българския олимпийски комитет се създава Дисциплинарна комисия, съгласно разпоредбите на Наредбата за антидопингов контрол по време на тренировъчна и състезателна дейност от 2015 г.

Чл. 41. (1) Дисциплинарната комисия:

1. провежда заседания и изслушвания на спортиста по всички въпроси, свързани с нарушенията на антидопинговите правила;
2. взема решения по всички въпроси, свързани с нарушенията на антидопинговите правила;
3. определя вида и размера на наказанията за извършените нарушения на антидопинговите правила.

(2) За осъществяване на правомощията си Дисциплинарната комисия има право да привлича външни експерти – специалисти в определена област, когато за разрешаване на конкретен въпрос са необходими специални знания и умения, които членовете на комисията не притежават.

(3) За всеки отделен случай Дисциплинарната комисия се произнася с мотивирано решение в срок до 30 дни от сезирането ѝ.

(4) Дисциплинарната комисия действа справедливо и безпристрастно при изпълнението на своите функции.

(5) Председателят на Българския олимпийски комитет утвърждава процедурни правила за работа на Дисциплинарната комисия.

Чл. 42. (1) Право да отнесат за разглеждане и разрешаване до Дисциплинарната комисия въпроси, свързани с нарушения на антидопинговите правила, имат:

1. спортистът или упълномощено от него лице;
2. Българска федерация по биатлон;
3. всяко лице, за което е установено, че е извършило нарушение на антидопинговите правила;
4. изпълнителният директор на Антидопинговия център;
5. САА.

(2) Въпросите се отнасят за решаване до Дисциплинарната комисия в срок 7 дни от датата на:

1. издаване на решението на изпълнителния директор на Антидопинговия център – за изпълнителния директор на Антидопинговия център;

2. получаване на известие за издаденото решение на изпълнителния директор на Антидопинговия център – за лицата по ал. 1, т. 1 – 3 и 5.

Чл. 43. (1) Председателят на Дисциплинарната комисия или при отсъствие негов заместник назначава трима членове от състава на комисията за разглеждането и решаването на всеки отделен случай. Всеки разглеждащ състав се председателства от председателя на Дисциплинарната комисия или от негов заместник и включва един от членуващите в Дисциплинарната комисия лекари и един от членуващите в Дисциплинарната комисия спортни специалисти.

(2) За член на разглеждащия състав не може да бъде назначавано лице:

1. което е страна по делото или заедно с някоя от страните по делото е субект на спорното или свързано с него правоотношение;

2. което е съпруг или роднина по права линия без ограничение, по сребрена линия до четвърта степен или по сватовство до трета степен на някоя от страните или на неин представител;

3. което живее във фактическо съпружеско съжителство със страна по делото или с неин представител;

4. което е било представител, съответно пълномощник, на страна по делото;

5. което е взело участие при решаване на делото в друга инстанция или е било свидетел или вещо лице по делото;

6. относно което съществуват други обстоятелства, които пораждат основателно съмнение в неговото безпристрастие.

(3) Член на състава е длъжен сам да се отстрани в случаите по ал. 2, т. 1 – 5, а когато не приеме отвода по ал. 2, т. 6 – да обяви обстоятелствата.

(4) За отсъствието на обстоятелствата по ал. 2 членовете на състава попълват декларация.

(5) Съставът заседава при открити врати, освен ако някоя от страните поиска спорът да се разгледа при закрити врати.

Раздел II

Заседания. Решения. Обжалване

Чл. 44. (1) За насрочването на първото заседание страните за изслушване се известяват писмено в срок до 3 дни преди датата на заседанието.

(2) Разглеждащият състав може да отлага изслушване. За следващите заседания страните се информират сами.

(3) При разглеждането на случая всяка от страните има право да бъде представлявана за собствена сметка.

(4) При разглеждането на случая всяка от страните има право на преводач, ако разглеждащият състав счете за необходимо ползването на услугите му. Разглеждащият състав определя самоличността на преводача, както и кой поема отговорността за заплащане на неговите услуги.

(5) Всяка от страните в производството има правото да представя писмени и устни доказателства, в т.ч. да призовава и да разпитва свидетели, както и да взема становища по представените от другата страна доводи и доказателства.

(6) Фактите, свързани с нарушенията на антидопинговите правила, могат да бъдат установени посредством всякакви надеждни доказателствени средства, включително самопризнания. По молба на едната страна в производството разглеждащият състав може да изиска от другата страна да представи притежаван от нея документ, а страната, която иска документа, обяснява неговото значение за производството.

(7) В дисциплинарното производство тежестта на доказване се разпределя, както следва:

1. тежестта на доказване на наличието на нарушение на антидопинговите правила пада върху Антидопинговия център; стандартът на доказване е способността на Антидопинговия център да докаже нарушението на антидопинговите правила до нужното удовлетворяване на състава по разглеждане на случая, като се има предвид тежестта на повдигнатото обвинение; този стандарт на доказване за всички дела е по-висок от обикновения превес на доказателствата и по-нисък от доказването по несъмнен начин; в случаите, когато с оглед даване на възможност за оборване на презумпция или за установяване на конкретни факти и обстоятелства тежестта на доказване се премества върху спортиста или лицето, явяващи се предполагаеми извършители на нарушение на антидопинговите правила, стандартът на доказване е превес на доказателствата;

2. факти, свързани с нарушения на антидопинговите правила, може да бъдат установени чрез всякакви надеждни средства, включително самопризнания; в случаите на използване на допинг се прилагат следните правила за доказване:

а) аналитичните методи или решения за давност, одобрени от САА след консултации в рамките на съответната научна общност, които са предмет на научна рецензия, се приемат за научно обосновани; всеки спортист или друго лице, което иска да обори тази презумпция за научна валидност като предварително условие за всяко оспорване, е необходимо първо да уведоми САА за оспорването и за основанието му; САС по своя

инициатива може също да информира САА за всяко оспорване; по искане на САА ръководен орган на САС трябва да назначи подходящ научен експерт, който да съдейства на ръководния орган при оценката на оспорването; в рамките на 10 дни от датата на получаване на такова уведомление от САА и от получаване на документацията по случая от САА от САС САА също има правото да се намеси като страна или с експертно мнение или по друг начин да представи доказателства в такава процедура;

б) по презумпция лабораториите с акредитация от САА провеждат анализите на проби и процедурите по тяхното приемане и съхраняване съобразно Международния стандарт за лаборатории на САА; спортистът или съответното друго лице могат да опровергават тази презумпция, в случай че установят поява на отклонение от Международния стандарт за лаборатории на САА, което с основание би могло да е станало причина за неблагоприятния аналитичен резултат; в случай че спортистът или съответното друго лице опровергават презумпцията чрез доказване на такова отклонение, Антидопинговият център носи тежестта да докаже, че отклонението не е било причината за неблагоприятния аналитичен резултат;

в) отклоненията от който и да е друг международен стандарт, антидопингово правило или политика, които не са станали причина за даден неблагоприятен аналитичен резултат или друго нарушение на антидопинговите правила, не водят до обявяването на този резултат за невалиден; в случай че спортистът или съответното друго лице установят поява на отклонение от друг международен стандарт, антидопингово правило или политика, което с основание би могло да е станало причина за неблагоприятния аналитичен резултат или друго нарушение на антидопинговите правила, Антидопинговият център носи тежестта да докаже, че това отклонение не е причинило нито неблагоприятния аналитичен резултат, нито фактическата основа за нарушението;

г) фактите, установени от съд или професионално-дисциплинарно съдилище с компетентни правомощия посредством решение, което не е обект на висящо обжалване, се считат за неопровержими доказателства срещу спортиста или лицето, към които е насочено решението, освен в случаите, когато спортистът или лицето установят, че това решение е в нарушение на основните принципи на правото и справедливостта;

д) по време на изслушването при нарушение на антидопинговите правила разглеждащият състав може да стига до изводи във вреда на обявения за извършител спортист или лице въз основа на отказа му да се яви на изслушването (лично или по телефона съгласно разпореденото от състава) и да отговаря на въпросите на състава или на антидопинговата организация, която е обявила нарушението, след като към него е била отправена молба за това в рамките на разумен срок преди изслушването.

(8) При изслушвания се спазват следните принципи:

1. своевременно провеждане на изслушването;
2. справедлив и безпристрастен разглеждащ състав;
3. даване право на лицето да бъде представлявано за собствена сметка;
4. гарантиране правото на лицето да бъде информирано своевременно и по справедлив начин относно твърдението, че е нарушило антидопинговите правила;
5. даване право на лицето да се защити срещу обвинението, че е нарушило антидопинговите правила, и съответните му последствия;
6. гарантиране правото на всяка от страните да представя доказателства, в т.ч. да призовава и разпитва свидетели (разглеждащият състав решава по свое усмотрение дали да приема свидетелски показания по телефона или в писмен вид);
7. даване право на лицето да ползва преводач по време на изслушването, като самоличността на преводача и отговорността за заплащане на услугите му се определят от разглеждащия състав;
8. своевременно издаване на писмено мотивирано решение, съдържащо разяснение на причината/причините за налагане на съответния срок за лишаване от права.

(9) За заседанията на състава на Дисциплинарната комисия се води писмен протокол. При поискване страните могат да получат копие от протокола.

(10) Решенията на състава се вземат с мнозинство. Решението е писмено и съдържа дата, подписи и мотиви.

Чл. 45. (1) Решенията на Дисциплинарната комисия, на изпълнителния директор на Антидопинговия център, на Българската федерация по биатлон и на Българския спортен арбитраж могат да бъдат обжалвани, като обжалването не спира изпълнението им, освен ако апелативният орган реши друго. Обхватът на обжалване включва всички въпроси, отнасящи се до материята, и по никакъв начин не е ограничен до първоначално разгледаните на по-предишна инстанция въпроси.

(2) В случаите, когато САА има правото да обжалва и никоя страна по делото не обжалва окончателно решение, САА може да обжалва това решение директно пред САС, без да е необходимо да изчерпва предвидените способности за обжалване. При вземането на решение САС няма да се съобразява с преценката на инстанцията, чието решение е обжалвано.

(3) По реда на този член могат да се обжалват:

1. решения на Дисциплинарната комисия за нарушение на антидопинговите правила и свързаните с тях евентуални последици;
2. решения на БФ биатлон за налагане или за неналагане на санкции за нарушение на антидопинговите правила;
3. решения на Дисциплинарната комисия, постановяващи липса на нарушение на антидопинговите правила;

4. решения на изпълнителния директор и на Дисциплинарната комисия, постановяващи прекратяване на производството поради процедурни причини;

5. решения на БФ Биатлон в случаите по чл. 60, ал. 4 и 5;

6. решенията на Българския спортен арбитраж, постановяващи липса на компетентност на съответния орган във връзка с вземането на решение по повод предполагаемо нарушение на антидопинговите правила и наложените санкции;

7. решения на изпълнителния директор на Антидопинговия център да не представя неблагоприятен аналитичен резултат или атипичен резултат като нарушение на антидопинговите правила;

8. решения на изпълнителния директор на Антидопинговия център за прекратяване разглеждането на нарушение на антидопинговите правила след проведено разследване;

9. решения на БФ Биатлон за налагане на временно отстраняване вследствие на проведено предварително изслушване;

10. решение на САА да не прави изключение от изискването за шестмесечно предизвестие на отказал се спортист, за възстановяване на спортната дейност съгласно чл. 7, ал. 9;

11. неспазване от страна на антидопингова организация на принципите, приложими при временно отстраняване;

12. решение, постановяващо липса на компетентност на дадена антидопингова организация във връзка с вземането на решение по повод на предполагаемо нарушение на антидопинговите правила или последиците от него;

13. решение да отложи или да не отложи период на лишаване от права или да възобнови или да не възобнови период на отлагане на лишаване от права при значително съдействие при разкриване или установяване на нарушения на антидопинговите правила;

14. решение относно нарушаване на забраната за участие в спортносъстезателна дейност;

15. решение на антидопингова организация да не признае решенията на друга антидопингова организация съгласно чл. 46.

(4) В случаите, произтичащи от участие в международни спортни прояви, и в случаите на замесени спортисти на международно ниво решението може да бъде обжалвано единствено пред САС съгласно приложимите пред него разпоредби.

(5) Решенията по случаите на замесени спортисти на национално ниво, намиращи се под юрисдикцията на Антидопинговия център, които нямат право на обжалване по ал. 4, могат да се обжалват пред Българския спортен арбитраж.

(6) Право на обжалване по ал. 1 – 5 имат:

1. при обжалването по дела на спортисти на международно ниво:

а) спортистът или съответното друго лице – субект на обжалваното решение;

б) другата страна по делото, във връзка с което е произнесено решението;

в) БФ Биатлон;

г) Антидопинговият център и/или националната антидопингова организация на държавата по местожителство на лицето или на държавата, която му е издала състезателен лиценз;

д) Международният олимпийски комитет, при условие че решението ще окаже ефект във връзка с олимпийски игри, в т.ч. решения, повлияващи правото за участие в олимпийски игри;

е) Международния съюз по биатлон;

ж) Световната антидопингова агенция;

2. при обжалването по дела на спортисти на национално ниво:

а) спортистът или съответното друго лице – субект на обжалваното решение;

б) другата страна по делото, във връзка с което е произнесено решението;

в) БФ Биатлон;

г) Антидопинговият център и/или националната антидопингова организация на държавата по местожителство на лицето;

д) Международния съюз по биатлон;

е) Международният олимпийски комитет, при условие че решението ще окаже ефект във връзка с олимпийски игри, в т.ч. решения, повлияващи правото за участие в олимпийски игри;

ж) Световната антидопингова агенция;

3. при обжалване на всяко решение на Българския спортен арбитраж – лицата по т. 2 пред САС;

4. независимо от други разпореждания право да обжалва временно лишаване от състезателни права имат само спортистът или съответното друго лице, върху което е наложено временно отстраняване.

(7) Всяка страна, която обжалва, има право на съдействие от САС във връзка с получаването на информация от съответния орган, чието решение се обжалва, като тази информация се предоставя по разпореждане на САС.

(8) Българският спортен арбитраж произнася своите решения в срок до 15 дни от приключване на изслушването, който срок може при необходимост да бъде удължен.

(9) Сроковете за обжалване са, както следва:

1. решенията на Дисциплинарната комисия, на изпълнителния директор на Антидопинговия център и на лицензираните спортни организации могат да бъдат обжалвани пред Българския спортен арбитраж в качеството му на апелативна инстанция в рамките на 14 дни от получаването им;

2. срокът за обжалване пред САС е 21 дни считано от датата на получаване на решението от обжалващата страна.

(10) При исковете за обжалване, внесени от страна с право на обжалване, която не се явява страна в производството, довело до обжалваното решение, се прилага следното:

1. в срок 15 дни от известяване за решението страната има право да поиска от издаващия решението орган препис от досието;

2. при внасяне на искането по т. 1 в 15-дневен срок страната вносител разполага с 21 дни считано от деня на получаване на досието да внесе жалба пред САС.

(11) Крайният срок за обжалване пред САА е не повече от:

1. двадесет и един дни след изтичането на последния възможен ден от срока за обжалване на останалите страни;

2. двадесет и един дни, след като САА получи пълното досие по свързания с решението случай.

(12) Обжалване от две страни по едно и също дело пред САС, както и последващи обжалвания от която и да е страна по делото са допустими. Всяка страна, която има право да обжалва по този член, трябва да внесе противоположно или последващо обжалване най-късно със своя отговор.

(13) Всяка една антидопингова организация, която е страна по апелативно производство, трябва да уведоми в най-кратки срокове спортист или друго лице за решението на апелативната инстанция, както и други антидопингови организации с правомощия за обжалване.

(14) В случаите, когато Дисциплинарната комисия не съумее в рамките на разумен срок, определен от САА, да се произнесе с решение за това дали е извършено нарушение на антидопинговите правила, САА може да предпочете да обжалва директно пред САС, като за целта ще се счита, че Дисциплинарната комисия е взела решение, постановяващо липса на нарушение на антидопинговите правила. Ако разглеждащият състав на САС определи, че е било извършено нарушение на антидопинговите правила и че САА е действала основателно, като е решила да обжалва пред него, заплатените от САА адвокатски хонорари и изразходваните от нея средства по разследването на случая се възстановяват от Дисциплинарната комисия.

(15) Решенията за РТУ може да бъдат обжалвани само пред САС от спортиста или по реда на чл. 15, ал. 9.

Раздел III **Взаимно признаване**

Чл. 46. (1) Антидопинговият център признава и взема под внимание действията и решенията на подписалите страни, свързани с

осъществяването на процедурите по вземането на проби, издаването на разрешения за терапевтична употреба, провеждането на изслушвания и вземането на окончателни решения, описани в тази глава, както и същите действия и решения на неподписали Кодекса страни, чиито вътрешни разпоредби са приведени в съответствие с Кодекса, доколкото те не противоречат на българското законодателство.

(2) Взаимното признаване по ал. 1 не лишава Антидопинговия център от правата му на обжалване по реда на наредбата.

Глава пета

НАЛАГАНЕ НА САНКЦИИ НА СПОРТИСТИ И НА ДРУГИ ЛИЦА ЗА НАРУШЕНИЯ НА АНТИДОПИНГОВИТЕ ПРАВИЛА

Чл. 47. (1) Санкциите на спортисти и други лица по наредбата се налагат независимо от имуществената, административнонаказателната или наказателната отговорност, ако такава се предвижда в друг нормативен акт.

(2) Всяка санкция подлежи на публично разкриване, с изключение на установено нарушение, извършено от непълнолетен.

Чл. 48. (1) Нарушение на антидопинговите правила , извършено от спортист и установено във връзка с проверка по време на състезание по биатлон, автоматично води до анулиране на индивидуалните му резултати на това състезание, включително отнемане на медали, точки и награди от ръководния орган на проявата.

(2) В случай че се установи липса на вина или небрежност във връзка с нарушението и констатираното нарушение не е оказало влияние върху резултатите, постигнати преди неговото извършване, те се запазват. В този случай се вземат под внимание резултатите от предишни проби, взети от спортиста по време на същото състезание.

(3) Нарушение на антидопинговите правила, настъпило по време на или във връзка със спортна проява, може при решение на ръководния орган на спортната проява да доведе до анулиране на всички резултати, постигнати от спортиста, с произтичащите от това последици, включително отнемане на медали, точки и награди, с изключение на случаите по ал. 4. При обсъждане дали да се анулират други резултати от спортната проява, могат да бъдат включени допълнителни фактори, например сериозността на нарушението на антидопинговите правила от спортиста, както и дали спортистът е имал негативни резултати от допинг тествания на предишни състезания.

(4) В случай че спортистът установи липса на вина или небрежност от негова страна за извършване на нарушението в конкретното състезание – част от спортната проява, индивидуалните му резултати, постигнати в

останалите състезания, не се анулират, освен ако има вероятност тези резултати да са били повлияни от нарушението на антидопинговите правила.

(5) При автоматичното анулиране на резултати от състезание, във връзка с което е установена положителна проба, всички състезателни резултати, постигнати от датата на вземане (независимо дали по време на или извън състезание) на пробата или на появата на друго нарушение на антидопинговите правила до началото на срока на временно отстраняване или на лишаване от права, се анулират с всички произтичащи последствия, включително отнемане на всички спечелени медали, точки и награди.

(6) Задължително условие за възстановяване правата на спортист след признаването му за виновен в извършване на нарушение на антидопинговите правила е той да заплати пълния размер на спечелените парични награди, отнети по силата на този член.

(7) Отнетата парична награда се разпределя на първо място за покриване на разходите на антидопинговата организация, която е предприела необходимите мерки за отнемането ѝ, след това – за възстановяване разходите на антидопинговата организация, която е провела процедурата за управление на резултати, а остатъкът (при наличие на такъв) се разпределя съгласно предвиденото в правилата на съответната Международния съюз по биатлон освен в случаите, когато правилата на Международния съюз по биатлон предвиждат разпределение на отнетата парична награда между други спортисти.

(8) Приоритетът за изплащане на средствата по разходите на САС и отнетите средства от наградни фондове е: първо, за изплащане на дължимите към САС разходи; второ, за преразпределение на отнетите средства от наградни фондове към други спортисти, ако това е предвидено в правилата на Международния съюз по биатлон, и трето, за възстановяване на разходите на антидопинговата организация, отговорна за управлението на резултатите по делото.

Чл. 49. (1) Периодът на лишаване от състезателни права за нарушения по чл. 3, ал. 2, т. 1, 2 и 6, който подлежи на намаление или временно отлагане, когато е установена липса на вина или небрежност или поради причини, различни от вина, е 4 години в следните случаи:

1. нарушението на антидопинговото правило не включва специфична субстанция, освен ако спортистът или другото лице могат да установят, че нарушението на антидопинговото правило не е умишлено;

2. нарушението на антидопинговото правило включва специфична субстанция и антидопинговата организация може да установи, че нарушението е умишлено;

3. ако т. 1 не е приложима, периодът на лишаване от състезателни права е две години.

(2) За целите на прилагането на ал. 1 умишлено е поведение, при което спортистът или друго лице, въввлечено в поведение, което то знае, че представлява антидопингово нарушение, или знае, че има значителен риск това поведение да може да представлява или да доведе до нарушение на антидопинговите правила и явно пренебрегва този риск. Нарушение на антидопингово правило, произтичащо от неблагоприятен аналитичен резултат за субстанция, забранена само по време на състезание, следва да бъде категоризирано като „неумишлено“, ако:

1. субстанцията е специфична и ако спортистът може да докаже, че забранената субстанция е използвана само извънсъстезателно;

2. субстанцията не е специфична и ако спортистът може да докаже, че забранената субстанция е използвана само извънсъстезателно и няма връзка със спортна дейност.

Чл. 50. Периодът на лишаване от права за нарушения на антидопинговите правила, освен ако са приложими намаляване на санкцията въз основа на липса на значителна вина или небрежност, а също и отхвърляне, намаляване или отлагане на период на лишаване от състезателни права или други последствия поради причини, различни от вина, е както следва:

1. за нарушение на чл. 3, ал. 2, т. 3 или 5 периодът на лишаване от състезателни права е 4 години; в случаи, когато спортистът може да докаже, че тези действия не са умишлени, срокът е 2 години;

2. за нарушение на чл. 3, ал. 2, т. 4 периодът на лишаване от състезателни права е 2 години, който може да бъде намален до минимум една година, в зависимост от степента на вината на спортиста; тази възможност не може да бъде приложена към спортисти, които в последния момент се опитват да сменят местонахождението си или да използват други подходи, като тези им действия пораждаат сериозно подозрение относно факта, че спортистът се опитва да избегне допинг тестването;

3. за нарушение на чл. 3, ал. 2, т. 7 или 8 периодът на лишаване от състезателни права е минимум 4 години до доживотен в зависимост от сериозността на нарушението; нарушения на чл. 3, ал. 2, т. 7 или 8, включващи участие на непълнолетен, следва да се считат за особено сериозни нарушения и ако са извършени от спортно-техническо лице и включват субстанции, различни от специфичните, наказанието за спортно-техническото лице е доживотно лишаване от права; значителни нарушения по тези точки, което включва и нарушение на други закони извън спорта, трябва да се докладват на компетентните административни, професионални и съдебни власти;

4. за нарушение на чл. 3, ал. 2, т. 9 периодът на лишаване от състезателни права е от 2 до 4 години в зависимост от сериозността на нарушението;

5. за нарушение на чл. 3, ал. 2, т. 10 периодът на лишаване от състезателни права е от две години с възможност да бъде намален минимум до една година в зависимост от сериозността на вината на спортиста или на другото лице, както и от други обстоятелства по случая.

Чл. 51. (1) Когато антидопинговото нарушение включва специфична субстанция и спортистът или друго лице може да докаже липса на значителна вина или небрежност, тогава периодът на лишаване от състезателни права е минимум порицание, без период на лишаване от състезателни права, и максимум две години лишаване от състезателни права в зависимост от степента на вина на спортиста или другото лице.

(2) В случаите, когато спортистът или друго лице може да докаже липса на значителна вина или небрежност, а установената забранена субстанция произхожда от замърсен продукт, тогава санкцията е минимум порицание, без период на лишаване от състезателни права, и максимум 2 години лишаване от състезателни права в зависимост от степента на вина на спортиста или на другото лице.

Чл. 52. (1) Ако спортистът установи липса на вина или небрежност от негова страна, приложимият срок за лишаване от състезателни права не се налага. В случай на премахване на срока за лишаване от права на друго основание нарушението на антидопинговите правила няма да се зачита при определяне на санкциите за многократни нарушения по чл. 51.

(2) Ако спортист или друго лице установи в отделен случай, липса на значителна вина или небрежност от негова страна, тогава приложимият срок за лишаване от права може да бъде намален в зависимост от степента на вина на спортиста или на другото лице, но оставащият размер на срока не може да бъде по-малък от половината на иначе приложимия срок. Ако иначе приложимият срок е доживотно лишаване от права без право на възстановяване, намалената съгласно този член санкция не може да бъде по-малка от 8 години.

Чл. 53. (1) Преди произнасяне на окончателно апелативно решение или преди изтичането на срока за обжалване Дисциплинарната комисия и/или БФ Биатлон може да отложи изтърпяването на част от наложения срок за лишаване от права при оказано значително съдействие на антидопингова организация, на наказателен орган или на професионален дисциплинарен орган от страна на спортиста или на съответното друго лице и това съдействие е довело до разкриване или установяване на нарушение на антидопинговите правила, извършено от друго лице, или разкриване или установяване от наказателен/дисциплинарен орган на престъпление или нарушение на професионални правила, извършено от друго лице, и информацията, предоставена от лицето, оказало значително съдействие, е достъпна за антидопинговата организация, отговорна за управление на резултатите.

(2) При одобрение от САА или от Международния съюз по биатлон, Дисциплинарната комисия и/или БФ Биатлон може да отложи изтърпяването само на част от приложимия срок за лишаване от права след издаване на окончателно апелативно решение или изтичане на срока за обжалване.

(3) Размерът на отложената част от срока за лишаване от права се определя в зависимост от тежестта на извършеното от спортиста или от съответното друго лице нарушение на антидопинговите правила, както и въз основа на значимостта на оказаното значително съдействие във връзка с усилията за елиминиране използването на допинг в спорта.

(4) При изключителни обстоятелства за значително съдействие САА може да се съгласи с по-големи от предвидените в настоящия член отлагане на срока на лишаване от състезателни права и други последици или дори да отмени периода на лишаване от състезателни права без връщане от парите за награда или без възстановяване на сумите по плащане на глоби и разходите.

(5) Отложената за изтърпяване част не може да надвишава три четвърти от иначе приложимия размер на срока за лишаване от права. Ако приложимият срок е доживотен без право на възстановяване, частта, която трябва да бъде изтърпяна, не може да бъде по-малка по размер от 8 години.

(6) Ако спортистът или друго лице не продължи да оказва пълно и съществено съдействие, на което се основава намаляването на периода на лишаване от състезателни права, Антидопинговият център или антидопинговата организация, която е намалила периода на лишаване от състезателни права, възстановяват първоначалния период на лишаване от състезателни права. Решението на Антидопинговия център или на антидопинговата организация за възстановяване или невъзстановяване на намален период на лишаване от състезателни права може да се обжалва от всеки, който има право на това.

(7) За да се насърчат допълнително спортистите и други лица да оказват съществена помощ на антидопинговите организации, по искане на управляващата резултатите антидопингова организация или по искане на спортиста или на друго лице, което е извършило или се предполага, че е извършило антидопингово нарушение, на всеки етап от процедурата за управление на резултатите (включително след окончателно решение по обжалване) САА може да приеме съответно според нея намаление на иначе приложимия период на лишаване от състезателни права и други последици. При изключителни обстоятелства за съществена помощ САА може да се съгласи на по-голямо от предвиденото по този член намаление на периода на лишаване от състезателни права и други последици или дори да няма период на лишаване от състезателни права, и/или да не се възстановят парични награди, или да не се заплащат глоби и разходи.

Одобрението на САА може да подлежи на възстановяване на санкцията, както иначе е предвидено в този член.

(8) В случай че по реда на ал. 1 – 3 и 5 Дисциплинарната комисия и/или БФ Биатлон отложи изтърпяването на част от срока за лишаване от права, те са длъжни незабавно да изпратят писмени мотиви за своето решение до всички антидопингови организации с право на обжалване на решението. Ако впоследствие Дисциплинарната комисия и/или БФ Биатлон реши да възстанови отложената за изтърпяване част от срока на лишаване от права поради неочакваното значително съдействие от страна на спортиста или друго лице, спортистът или другото лице могат да обжалват това решение.

Чл. 54. (1) Срокът за лишаване от права може да бъде намален до не по-малко от половината на иначе приложимия размер, при условие че спортистът или друго лице направят доброволни самопризнания, преди да са получили известие за участие в процедура по вземане на проби, която би установила нарушение на антидопинговите правила, и тези самопризнания са единственото надеждно доказателство за въпросното нарушение към момента, в който са направени.

(2) При незабавно признаване на предявено антидопингово нарушение, твърдяно от антидопингова организация, а също с одобрението и по преценка както на САА, така и на отговарящата за управление на резултатите антидопингова организация, спортист или друго лице, потенциално подлежащи на 4-годишна санкция по чл. 50 или 51 от Наредбата за допинг контрол при тренировъчна и състезателна дейност, могат да получат намаление на периода на лишаване от състезателни права до минимум от 2 години в зависимост от тежестта на нарушението и от степента на вина на спортиста или на другото лице.

Чл. 55. Когато спортистът или друго лице установят, че имат право на намаление на санкцията на повече от едно основание по наредбата, преди да се приложи намаление по чл. 53, ал. 2, чл. 54 и 55 от Наредбата за допинг контрол при тренировъчна и състезателна дейност се определя иначе приложимият срок на лишаване от права по чл. 50, 51, 52 и 57. Ако спортистът или другото лице установят, че имат право на намаление или отмяна на изтърпяването на срока на лишаване от права по две или повече от разпоредбите на чл. 53, ал. 2, чл. 54 и 55 от Наредбата за допинг контрол при тренировъчна и състезателна дейност, размерът на санкцията може да бъде намален или изтърпяването ѝ да бъде отменено, но оставащият срок на лишаване от права трябва да бъде най-малко една четвърт от иначе приложимия срок.

Чл. 56. (1) Спортистите и другите лица се наказват за извършено второ нарушение на антидопинговите правила, като периодът на лишаване от състезателни права е не по-кратък от:

1. шест месеца;

2. половината от периода на лишаване от права за първото нарушение, без да се взема предвид евентуално наложено намаляване на санкцията по, или

3. двойно увеличаване на периода на лишаване от права, иначе приложим към второ нарушение на антидопинговите правила, но третирано като първо нарушение, без да се взема предвид евентуално наложено намаляване на санкцията по чл. 54 от Наредбата за допинг контрол при тренировъчна и състезателна дейност.

(2) Установеният в ал. 1 период на лишаване от права може да бъде намален след това чрез прилагането на чл. 54 от Наредбата за допинг контрол при тренировъчна и състезателна дейност.

Чл. 57. (1) При трето антидопингово нарушение наказанието винаги е доживотно лишаване от състезателни права без право на възстановяване, освен ако третото нарушение изпълнява условията на чл. 46 от Наредбата за допинг контрол при тренировъчна и състезателна дейност за премахване или намаляване на срока за лишаване от права, или става дума за нарушение по чл. 3, ал. 2, т. 4. В тези случаи срокът за лишаване от права е от 8 години до доживотно лишаване от права без право на възстановяване.

(2) Нарушение на антидопингово правило от спортист или от друго лице, за което е установено липса на вина или небрежност, няма да бъде считано за предшестващо нарушение за целите на този член.

Чл. 58. (1) За целите на налагане на санкции по чл. 57 от Наредбата за допинг контрол при тренировъчна и състезателна дейност, нарушенията на антидопинговите правила се разглеждат като втори само ако антидопинговата организация е в състояние да установи, че спортистът или друго лице са извършили второто нарушение след получаване на известие за първо нарушение, след полагане на съответните усилия от страна на антидопинговата организация да им бъде връчено такова известие за първото нарушение.

(2) Ако антидопинговата организация не съумее да представи доказателства по ал. 1, нарушенията се разглеждат заедно като едно-единствено първо нарушение, а санкцията се определя въз основа на нарушението, за което е предвидена по-тежка санкция.

(3) Ако след налагане на наказание за нарушение на антидопинговите правила Дисциплинарната комисия и/или БФ Биатлон узнае факти по друго нарушение, извършено от спортиста или от другото лице преди известяването им относно първото нарушение, Дисциплинарната комисия и/или БФ Биатлон налага допълнителна санкция въз основа на санкцията, която би била приложима, ако двете нарушения се разглеждат едновременно. Резултатите, които са постигнати от спортиста или от другото лице по време на всички състезания в периода между двете нарушения, се анулират.

(4) За да се счита, че е налице многократно нарушение за целите на този член, всяко от нарушенията на антидопинговите правила трябва да е извършено в рамките на 10 години.

Чл. 59. (1) За начало на срока за лишаване от права се счита датата на взетото при окончателното изслушване решение за неговото налагане, а при отказ от или непровеждане на изслушване за начало на срока се счита датата на доброволното му приемане или налагането му по друг начин. Срокът на всяко временно отстраняване, независимо дали е наложено, или е прието доброволно, се приспада от срока за лишаване от права.

(2) В случаите на съществени забавяния на процедурата за изслушване или на друг етап от допинговия контрол, които не са причинени от спортиста или от съответното друго лице, Дисциплинарната комисия и/или БФ Биатлон – при налагане на санкцията, имат право да определят по-ранна дата за начало на срока за лишаване от права, като например датата на вземане на пробата или на последното настъпило нарушение на антидопинговите правила. Всички състезателни резултати, постигнати по време на период на лишаване от права, включително приети със задна дата, следва да бъдат анулирани.

(3) В случаите, когато спортист направи самопризнания за извършено нарушение преди участие в следващо състезание и незабавно след като бъде обвинен от антидопингова организация, за начало на срока за лишаване от права може да бъде обявена датата на вземане на пробата или на последното настъпило нарушение на антидопинговите правила.

(4) В случаите по ал. 2 и 3 спортистът или длъжностното лице изтърпяват поне половината от срока за лишаване от права след:

1. датата на доброволното приемане на налагането на санкцията;
2. датата на взетото на изслушването решение за налагане на санкцията, или
3. датата на налагане на санкцията по друг начин.

(5) Разпоредбите на ал. 3 и 4 не се прилагат, когато периодът на лишаване от права вече е бил намален.

(6) Ако на спортист му бъде наложено временно отстраняване и той го изтърпи, размерът на срока на временното отстраняване се приспада от евентуално наложения му срок за лишаване от права. Ако спортист или друго лице изтърпява период на лишаване от права съгласно решение, което впоследствие е обжалвано, тогава периодът на временното отстраняване се зачита при евентуално наложения му при обжалването период на лишаване от права.

(7) Размерът на временното отстраняване се приспада от евентуално наложения срок за лишаване от права, при условие че спортистът даде своето писмено съгласие да бъде временно отстранен от лицензираната спортна организация, след което се въздържа от участие в състезателна дейност. Препис от писменото съгласие се изпраща до всяка от страните,

които имат право да бъдат известени за потенциално нарушение на антидопинговите правила.

(8) Периоди на неучастие в спортносъстезателна дейност преди датата на влизане в сила на временното отстраняване, наложено или прието доброволно, не могат да бъдат приспадани от срока за лишаване от права, независимо дали произтичат от избора на спортиста да не участва в спортносъстезателна дейност, или са в резултат на отстраняването му от неговия отбор.

Чл. 60. (1) По време на срока на лишаване от права спортистът или друго лице нямат право на участие по никакъв начин в каквито и да е състезания или дейности с изключение на оторизирани образователни или рехабилитационни антидопингови програми, които са разрешени или организирани от подписали страни, техни организации членки, включително и БФ Биатлон, нейни клубове членове, както и в състезания, които са разрешени или организирани от професионални лиги или организации, провеждащи международни или държавни спортни прояви, или всяка елитна или национална спортна активност, финансирана от правителствена институция. Като изключение от предходното спортистът може да се завърне към тренировъчния процес в отбора си или да използва спортните съоръжения на клуба или друга организация на страна по Кодекса не по-рано от:

1. два месеца, преди да изтече срокът на лишаване от права, или
2. последната четвърт от изтърпявания период.

(2) Спортист или лице, изтърпяващи над 4-годишен срок за лишаване от права, могат след края на четвъртата година да участват в местни спортни прояви, неутвърдени или намиращи се по друг начин под юрисдикцията на подписала страна или член на подписала Кодекса страна, но само ако съответната спортна проява не е на равнище, което би позволило директно или индиректно класиране или натрупване на точки за участие в държавно първенство или в международна спортна проява; това не включва спортист или друго лице, работещо в каквото и да е качество с непълнолетни.

(3) Спортистите и лицата, които изтърпяват срок за лишаване от права, продължават да подлежат на тестване.

(4) При нарушаване на забраните по ал. 1 и 2 за участие в спортна дейност от страна на спортист или длъжностно лице, което изтърпява срок за лишаване от права, резултатите от участието им в съответното състезание или спортна проява се анулират и към края на първоначалния период на лишаване от права се добавя нов период на лишаване от права, равен по продължителност на първоначалния.

(5) Наложеният отново срок за лишаване от права може да бъде променен в зависимост от степента на вина на спортиста или на другото лице и от други обстоятелства по случая. Антидопинговата организация, чиято процедура за управление на резултати е довела до първоначалното

налагане на срока за лишаване от права, е тази, която определя дали има нарушение на забраната за участие, както и дали е уместно повторно наложената санкция да бъде променена.

(6) При нарушение на антидопинговите правила, за което не се прилага намалена санкция за специфична субстанция по реда на чл. 52 от Наредбата за допинг контрол при тренировъчна и състезателна дейност, подписалите страни, техните организации членки, включително и БФ Биатлон и правителствата, прекратяват частично или изцяло финансовата подкрепа или свързаните със спортната дейност облаги за лицето нарушител.

(7) Когато спортно-техническо лице или друго лице подпомагат лице за нарушаване на забрана при лишаване от състезателни права, антидопинговата организация с юрисдикция над това спортно-техническо лице или друго лице за такава помощ налага санкции за нарушаване на чл. 3, ал. 2, т. 9.

Чл. 61. (1) Ако спортист или друго лице прекрати спортната си кариера преди края на процедура по управление на резултати, Антидопинговият център си запазва правото да я доведе докрай. Ако спортист или друго лице прекрати спортната си кариера преди началото на процедурата по управление на резултати, за чието провеждане Антидопинговият център притежава правомощия, Антидопинговият център запазва правото на провеждане на тази процедура.

(2) Като условие за възстановяване на статута си в края на срока за лишаване от права спортистът е длъжен да бъде на разположение за извънсъстезателно тестване, провеждано от Антидопинговия център, от БФ Биатлон или от която и да е антидопингова организация с правомощия за провеждане на тестване, а при поискване – да предоставя актуални и точни данни за своето местонахождение.

(3) Ако лишен от права спортист, който прекратява спортната си кариера, но на по-късен етап поиска да бъде възстановен, той няма право да се състезава в международни и национални спортни прояви, преди да е известил писмено с шестмесечно предизвестие Антидопинговия център, БФ Биатлон и Международния съюз по биатлон.

Чл. 62. БФ Биатлон взема решение за налагане на определеното от Дисциплинарната комисия наказание. Решението се взема в 15-дневен срок, като препис от него се изпраща на: Антидопинговия център, министъра на младежта и спорта, Българския олимпийски комитет и САА и Международния съюз по биатлон.

Глава шеста

ПОВЕРИТЕЛНОСТ И ДОКЛАДВАНЕ

Чл. 63. Съдържанието на известие за антидопингово нарушение по тези антидопингови правила трябва да съдържа: имената на спортиста, спорт и дисциплина в спорта, състезателно ниво на спортиста, дали тестът е бил състезателен, или извънсъстезателен, дата на вземане на пробата, докладвания от лабораторията аналитичен резултат, както и друга информация, изисквана от Международния стандарт за тестване и разследвания на САА, а при антидопингово нарушение извън чл. 3, ал. 2 – нарушеното правило и основанията за предявеното нарушение.

Чл. 64. Организацията получател на информацията са длъжни да не разкриват информацията по чл. 91 или 92 от наредбата за допинг контрол при тренировъчна и състезателна дейност, освен пред национален олимпийски комитет, национална федерация и отбор в отборните спортове, докато отговарящата за управление на резултатите антидопингова организация публично я разкрие или не я разкрие, при условията на чл. 91.

Чл. 65. (1) Личността на спортист или друго лице, за които някоя антидопингова организация твърди, че са нарушили антидопинговите правила, може да бъде разкрита публично от управляващата резултатите антидопингова организация, само след като изпрати известие на спортиста или другото лице в съответствие с чл. 43, 50, 52, 53 или 54 от наредбата за допинг контрол при тренировъчна и състезателна дейност, а също на съответните антидопингови организации съгласно чл. 14, ал. 1, т. 2 от Кодекса.

(2) Не по-късно от 20 дни след като бъде определено в окончателно решение по обжалване по чл. 60 или такова обжалване е отхвърлено, или изслушване е отхвърлено, или твърдението за антидопингово нарушение не е било навреме оспорено по друг начин, отговарящата за управление на резултатите антидопингова организация обявява публично положението по въпроса, включително спорта, нарушеното антидопингово правило, имената на спортиста или другото лице, извършили нарушението, използваните забранена субстанция или забранен метод и наложените последици. Същата антидопингова организация в рамките на 20 дни обявява публично резултатите от окончателни решения по обжалвания относно нарушения на антидопинговите правила, както и информацията по предходното изречение.

(3) Във всеки случай след изслушване или обжалване, когато е решено, че спортистът или другото лице не са извършили нарушение на антидопинговите правила, решението може да се оповести публично само със съгласието на спортиста или другото лице, което е обект на решението. Отговарящата за управление на резултатите антидопингова организация

полага усилия за получаване на такова съгласие и ако то е получено, публично оповестява решението в неговата цялост или в такава редактирана форма, която бъде одобрена от спортиста или другото лице.

(4) Оповестяването трябва да бъде извършено минимум чрез публикуване на нужната информация на интернет страницата на антидопинговата организация за срок повече от 1 месец или за продължителността на периода на лишаване от състезателни права.

(5) Антидопинговата организация или лабораторията, както и техните служители не трябва да коментират публично факти, свързани с нерешени случаи, освен като отговор на публични коментари от страна на спортист, друго лице или техни представители или като описание на процеса в научен аспект.

(6) Задължителното публично оповестяване по ал. 2 не е приложимо в случаите, когато спортистът или другото лице, за които е установено, че са нарушили антидопинговите правила, са непълнолетни. Всяко евентуално публично оповестяване в случай с непълнолетен трябва да съответства на фактите и обстоятелствата по случая.

Чл. 66. Поне веднъж годишно Антидопинговият център публикува обобщен статистически доклад за своята дейност по допингов контрол с копие до САА. Антидопинговите организации може също да публикуват сведения, показващи имената на всеки тестван спортист и датата на всяко тестване.

Чл. 67. Антидопинговият център докладва на САА своевременно резултатите от всяко състезателно и извънсъстезателно тестване за допингов контрол на спортисти на международно и национално ниво, данни за биологичния паспорт на спортиста, както и информация за неговото местонахождение чрез системата АДАМС или друга одобрена от САА система. Съобразно приложимите правила информацията може да бъде достъпна за спортиста, националната антидопингова организация, Международния съюз по биатлон и други антидопингови организации, които имат право да тестват спортиста.

Чл. 68. Когато е необходимо и уместно, за извършване на антидопинговата си дейност съгласно Кодекса и международните стандарти, включително Международния стандарт за защита на личния живот и личните данни, и в съответствие с приложимите закони Антидопинговият център може да събира, съхранява, обработва или разкрива лична информация относно спортисти или други лица.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. Настоящите антидопингови правила са приети от Управителния съвет на Българската федерация по биатлон на основание разпореденията на чл. 45, ал. 3 от Закона за физическото възпитание и спорта, чл. 12, ал. 1 и §

5 от Наредбата за допингов контрол при тренировъчна и състезателна дейност приета с Постановление № 453 на Министерски съвет на Република България на 30. 12. 2014 г. и обнародвана в ДВ бр. 2 от 09. 01. 2015 г.

§ 2. Всички непосочени в настоящите антидопингови правила въпроси, се решават при прилагане разпоредбите на Наредбата за антидопингов контрол при тренировъчна и състезателна дейност и Световния антидопингов кодекс.

Настоящите антидопингови правила при тренировъчна и състезателна дейност са приети от Управителния съвет на Българска федерация по биатлон в заседание проведено на 12. 02. 2015 г.

ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ: Клуб, картотекирал в БФ Биатлон спортист/ка/, който е уличен/а/ за нарушаване на антидопинговите правила с доказан по съответния ред начин, **ЗАПЛАЩА** на БФ Биатлон сумата с която е санкционирана Федерацията от Министерство на младежта и спорта. /Приета на заседание на УС на БФ Биатлон от 12. 10. 2015 г./